

ZPRÁVIČKY

DOBROUČSKÉ FARNOSTI

PROSINEC 2025

č. 5

ČTĚTE UVNITŘ:

- Program na Vánoce
- Hledání kořenů aneb společná oslava dožínek
- Kurzy Alfa proměňují životy
- Fotoromán z hodiny náboženství
- Příběh hřbitovní zdi v Ostrově
- Rozhovor s Radkou Blajdovou
- Naše katechetky
- Doporučení pro lektory
- Pohádka o napraveném skřítkovi

SLOVO FARÁŘE

Úvodník Pavla Mistra

PASTORAČNÍ PLÁN 2026

2

CO NÁS ČEKÁ

Adventní duchovní obnova
Adventní a vánoční koncerty
Program na advent a Vánoce

4

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

Hledání kořenů aneb společná
oslava Dožinek

Dovolená na Eljonu

Kurzy Alfa proměňují životy...

MUDr. Jan Pirk v Dolní Dobrouči

aneb jak to začalo...

Oldskauti oslavili kulaté narozeniny

s P. Janem Kubisem

Fotoromán z hodiny náboženství

6

EKONOMICKÉ OKÉNKO

Příběh hřbitovní zdi v Ostrově

Kostel v Ostrově má tři nová okna

Zrestaurovaný kříž v Horní Dobrouči

14

ROZHOVOR S RADKOU BLAJDOVOU

16

NAŠI DOBROVOLNÍCI

Tentokrát katechetky

18

HISTORICKÉ OKÉNKO

Dějiny kostela a farnosti Dolní
Dobrouč 5

KOUTEK PRO VTIPY

AKTUALITY Z HNÁTNICE

20

RADY PRO LEKTORY KONCERT RYTMIGU DĚTSKÉ OKÉNKO

Pohádka o napraveném skřítkovi

22

Úvodník – Česká mše vánoční – radostná zvěst v jazyce srdce

V těchto dnech zní v mnoha kostelích i sálech naší země Česká mše vánoční Jakuba Jana Ryby. Jsem rád, že může zaznít po devíti letech i v našem kostele. Toto známé dílo, které tak úzce patří k českým Vánocům, vzniklo původně s jasným cílem: přiblížit radost z narození Krista i lidem, kteří by latinské texty mše nepochopili. Ryba proto volil češtinu, jednoduchost a lidovou melodiku – hudební jazyk, kterému by rozuměl každý.

Právě v tom spočívá její veliký evangelizační význam i dnes. Příběh pastýřů, jejich radost i úžas nad narozeným Spasitelem otevírá dveře k víře tam, kde by

kázání mohlo být příliš vzdálené. Mše ukazuje, že setkání s Kristem přichází často skrze obyčejnost, lidskost a krásu.

Když slyšíme známé „Hej, mistře!“, nejsme jen svědky hudebního výkonu. Jsme pozváni, abychom spolu s pastýři vyšli na cestu k betlémskému děťátku, nechali se naplnit radostí a tuto radost nesli dál – také do svých rodin, vztahů, každodenního života.

Ať nám letošní provedení Rybovy mše připomene, že Vánoce nejsou jen tradice, ale především živá Boží blízkost. A že evangelium může znít i skrze hudbu, která otevírá srdce dřív, než zazní slova.

Pojďte, pojdte k Betlému, k místu přeblaženému, chvalozpěvy začneme, jak jen Betlém užříme.

Je hezké o tom slyšet, nechat se oslovit krásnou hudbou, ale vykročit tím směrem je šance k povzbuzení sebe sama a následně i druhých...

Pavel Mistr, farář

PASTORAČNÍ PLÁN NA ROK 2026

1.1.2026	Slavnost Panny Marie, Matky Boží	4.7.-11.7.2026	Prázdniny s malým oslíkem
1.-14.1.2026	Tříkrálová sbírka	30.7.-6.8.2026	Účast na gastronomickém festivalu v Marcu
4.1.2026	Slavnost Zjevení Páně	9.8.2026	Poutní mše sv. v Ostrově
18.1.-25.1.2026	Týden modliteb za jednotu křesťanů	14.8.2026	Koncert Meki tribute na farní zahradě
30.1.2026	Nikodémova noc	15.8.2026	Slavnost Nanebevzetí Panny Marie
14.2.2026	Manželská Valentýnská sobota	16.8.2026	Poutní mše sv. na Lanšperku
18.2.2026	Popeleční středa	28.8.2026	Nikodémova noc
22.2.2026	První neděle postní	29.8.2026	Ukončení prázdnin
27.2.2026	Nikodémova noc	30.8.2026	Poutní mše sv. v Horákově kapli
7.3.2026	Postní duchovní obnova s P. Petrem Soukalem	6.9.2026	Slavnost posvěcení kostela v Hnátnici
13.-14.3.2026	24 hodin pro Pána – adorace, modlitby, rozhovor s knězem	20.9.2026	Dožínky a farní den
27.3.2026	Nikodémova noc	25.9.2026	Nikodémova noc
29.3.2026	Květná neděle – průvod s oslíkem	18.10.2026	Misijní neděle
29.3.2026	Křížová cesta pro rodiny v přírodě (Modlitby matek)		Slavnost Posvěcení kostela v Dolní Dobrouči
2.4.2026	Zelený čtvrtek – Bdění v Getseman-ské zahradě		Slavnost Posvěcení kostela v Ostrově
3.4.2026	Velký pátek – Křížová cesta u Horákovy kaple, bdění u Božího hrobu	25.10.2026	Slavnost Posvěcení kostela v Horní Dobrouči
4.4.2026	Bílá sobota		Slavnost Posvěcení kaple na Lanšperku
5.4.2026	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně	30.10.2026	Nikodémova noc, Svíce za zemřelé
24.4.2026	Nikodémova noc	1.11.2026	Slavnost Všech svatých
10.5.2026	Den matek – Májová pobožnost u Horákovy kaple	2.11.2026	Vzpomínka na všechny věrné zemřelé
14.5.2026	Slavnost Nanebevstoupení Páně	22.11.2026	Slavnost Krista Krále
23.5.2026	Svatodušní večer chval	25.11.2026	Červená středa
24.5.2026	Slavnost Seslání Ducha Svatého + První svaté přijímání	27.11.2026	Nikodémova noc
29.5.2026	Noc kostelů	29.11.2026	1. adventní neděle – žehnání adventních věnců
31.5.2026	Slavnost Nejsvětější Trojice		Betlémské světlo
4.6.2026	Slavnost Těla a Krve Páně + Eucharistický průvod	22.12.2026	Vigilie Slavnosti Narození Páně
7.6.2026	Poutní mše sv. v Dolní Dobrouči	24.12.2026	Slavnost Narození Páně
21.6.2026	Poutní mše sv. v Horní Dobrouči	25.12.2026	Slavnost sv. Štěpána, prvomučedníka
26.6.2026	Nikodémova noc	26.12.2026	Žehnání vína o svátku sv. Jana Evangelisty
28.6.2026	Poutní mše sv. v Hnátnici	27.12.2026	

ADVENTNÍ A VÁNOČNÍ KONCERTY

SOBOTA 29. LISTOPADU 2025

16.00 Adventní koncert v Ostrově

Vystoupí Smyčcový orchestr bývalých žáků ZUŠ Česká Třebová a děti ze ZŠ a MŠ Ostrov. Vstupné dobrovolné. Následovat bude rozsvícení vánočního stroměčku.

NEDĚLE 30. LISTOPADU 2025

16.45 Žehnání zrestaurovaného kříže před kostelem

17.00 Adventní koncert v Horní Dobrouči

Vystoupí Smyčcový orchestr bývalých žáků ZUŠ Česká Třebová. Vstupné dobrovolné. Následovat bude rozsvícení vánočního stroměčku a občerstvení.

NEDĚLE 14. PROSINCE 2025

15.00 Adventní koncert v Hnátnici

Účinkuje Smíšený pěvecký sbor Fénix z Dolní Dobrouče se sbormistrem Michaellem Srbem. Vstupné dobrovolné.

NEDĚLE 21. PROSINCE 2025

17.00 Česká mše vánoční Jakuba Jana Ryby v Dolní Dobrouči
Účinkují smíšené pěvecké sbory Familia cantorum Letohrad, Fénix a bývalá Campanula Dolní Dobrouč a orchestr muzikantů z okolí, řídí Miluše Barvínková.
Doporučené vstupné 150 Kč.

OTEVŘENÍ KOSTELA O VÁNOCÍCH

Dolní Dobrouč:

st 24.12. 14.00–15.30

čt 25.12. 14.00–15.30

pá 26.12. 14.00–15.30

čt 1.1. 14.00–15.00 – nabídka společného zpívání koled

Hnátnice:

čt 25.12. 15.00–16.00

Svátost smíření před Vánocemi

Dolní Dobrouč:

so 6.12., 07.30–08.10 P. Angelo

Scarano, P. Pavel Mistr

so 20.12., 08.15–09.45 P. Jan

Lukeš, P. Pavel Mistr

Hnátnice:

ne 14.12., 10.30–11.00 P. Pavel Mistr

st 17.12., 16.00–16.30 a 17.00–17.30

P. Pavel Mistr

Horní Dobrouč:

ne 21.12., 07.15–07.45 P. Pavel M.

Ostrov:

ne 14.12., 07.15–07.45 P. Pavel M.

Římskokatolická farnost Dolní Dobrouč zve na

ADVENTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVU

*Jak jen to žím...
Tvůj Bůh*

S P. ANGELEM SCARANEM

SOBOTA 6. PROSINCE 2025
D-CENTRUM

PROGRAM:

07.30–08.15 Mariánské večeradlo + příležitost ke svátosti smíření P. Angelo Scarano a P. Pavel Mistr v kostele sv. Mikuláše

08.15–08.50 rorátní mše sv. s homilií v kostele sv. Mikuláše

08.50–09.15 přesun do D-centra, malé občerstvení

09.15–10.00 1. přednáška

10.15–10.45 řízená adorace v kostele sv. Mikuláše

11.00–12.00 2. přednáška

12.00–12.30 Anděl Páně + dotazy

12.30 oběd pro zájemce (nutno objednat)

tel. 775 391 600, mistr.pavel@dihk.cz

P. Angelo Scarano

je kněz, biblista
a populární ka-
zatel. Vystudoval

teologii na Katolické teologické fakultě UK v Praze a poté pokračoval ve studiu biblistiky na Papežském biblickém institutu v Římě.

V roce 2003 byl vysvěcen na kněze pražské arcidiecéze. Kromě své farní služby působí také jako odborný asistent na Katedře biblických věd Katolické teologické fakulty UK a je autorem několika publikací.

Adventní neděle

NEDELE 30. LISTOPADU 2025

1. NEDĚLE ADVENTNÍ

07.45 mše sv. v kostele v Ostrově

09.00 dětská mše sv. v kostele v DD

11.00 mše sv. v kostele v Hnátnici

NEDELE 7. PROSINCE 2025

2. NEDĚLE ADVENTNÍ

07.45 mše sv. v kostele HD

09.00 mše sv. v kostele v DD

11.00 mše sv. v kapli na Lanšperku

NEDELE 14. PROSINCE 2025

3. NEDĚLE ADVENTNÍ RADOSTNÁ

07.45 mše sv. v kostele v Ostrově

09.00 dětská mše sv. v kostele v DD

11.00 mše sv. v kostele v Hnátnici

NEDELE 21. PROSINCE 2025

4. NEDĚLE ADVENTNÍ

07.45 mše sv. v kostele HD

09.00 mše sv. v kostele v DD

11.00 mše sv. v kapli na Lanšperku

Rorátní mše sv.

čtvrtek 4. 12. v 07.00

sobota 6. 12. v 08.15

čtvrtek 11. 12. v 07.00

sobota 13. 12. v 07.30

čtvrtek 18. 12. v 07.00

sobota 20. 12. v 07.30

dětská s adventním osvětlením a společnou snídaní

Přehled vánočních bohoslužeb

STŘEDA 24. PROSINCE 2025

VIGILIE NAROZENÍ PÁNĚ

15.30 dětská „půlnoční“ mše sv. v kostele v DD

17.00 „půlnoční“ mše sv. v kostele v Ostrově

22.00 „půlnoční“ mše sv. v kostele v Hnátnici

24.00 půlnoční mše sv. v kostele v DD s doprovodem chrámového sboru

ČTVRTEK 25. PROSINCE 2025

SLAVNOST NAROZENÍ PÁNĚ

08.45 mše sv. v kostele v HD

10.00 mše sv. v kostele v DD

PÁTEK 26. PROSINCE 2025

SVÁTEK SV. ŠTĚPÁNA

09.00 mše sv. v kostele v DD

11.00 mše sv. v kapli na Lanšperku

SOBOTA 27. PROSINCE 2025

SVÁTEK SV. JANA

08.00 mše sv. v kostele v DD + žehnání vína

NEDELE 28. PROSINCE 2025

SVÁTEK SVATÉ RODINY JEŽIŠE, MARIE A JOSEFA

07.45 mše sv. v kostele v Ostrově

09.00 mše sv. v kostele v DD

11.00 mše sv. v kostele v Hnátnici

PONDĚLÍ 29. PROSINCE 2025

PÁTÝ DEN V OKTÁVU NAROZENÍ PÁNĚ

18.00 mše sv. v kostele v DD

ÚTERÝ 30. PROSINCE 2025

ŠESTÝ DEN V OKTÁVU NAROZENÍ PÁNĚ

07.00 mše sv. v kostele v DD

STŘEDA 31. PROSINCE 2025

SV. SLIVESTRA I.

17.00 mše sv. v kostele v DD

NA PODĚKOVÁNÍ ZA ROK 2025

ČTVRTEK 1. LEDNA 2026

SLAVNOST MATKY BOŽÍ PANNY MARIE

09.30 mše sv. v kostele v DD

11.00 mše sv. v kostele v Hnátnici

NEDELE 4. LEDNA 2026

SLAVNOST ZJEVENÍ PÁNĚ

07.45 mše sv. v kostele HD

09.00 mše sv. v kostele v DD s

doprovodem chrámového sboru

BETLÉMSKÉ SVĚTLO

pondělí 22.12.

v 17:00 u D-centra

Hledání kořenů aneb společná oslava Dožíněk

Letošní oslava Dožíněk byla obohacena vzácnou návštěvou, neboť se jí účastnili i potomci českých emigrantů do USA - Anne Subart se svými bratry Jamesem a Robertem. Níže přinášíme příspěvek, který nám Anne zaslala.

Domov je tam, kde je tvé srdce

Návštěva Dolní Dobrouče letos v září byla dlouho očekávaným návratem domů. S bratry jsme vždycky věděli, že naši prarodiče, Dominik Subart a Ludmila Barnetová, emigrovali jako děti (Dominik v roce 1894 a Ludmila v roce 1907) z Dolní Dobrouče do amerického státu Severní Dakota. Právě v Severní Dakotě se naši prarodiče nakonec setkali a v roce 1914 se vzali.

S vědomím rodových kořenů své rodiny jsem jako teenager začala zkoumat a dokumentovat některé informace. Naši prarodiče mi poskytli některé podrobnosti a další fakta jsem našla v matrikách farnosti Dolní Dobrouč.

Čím více jsem pátrala, tím více se mi Dolní Dobrouč začala zdát jako můj druhý domov. Sledovala jsem webové stránky obce a farnosti Dolní Dobrouč a viděla jsem mnoho stejných jmen, která byla v našich rodinných záznamech.

LUDMILA BARNETOVÁ SUBART
(OTEC ADOLF BARNET, MATKA ROZALIE HARTLOVÁ)

DOMINIK SUBART
(OTEC DOMINIK ŠUBART, MATKA JOSEFA DUŠKOVÁ)

Výlet se stává skutečností

S touhou dozvědět se více jsme si s mými dvěma mladšími bratry, Jamesem a Robertem, naplánovali cestu do České republiky. Předem jsem kontaktovala otce Pavla Mistra, abychom společně vybrali vhodný termín a volba padla na termín Dožíněk. Také jsem uvedla příjmení mnoha našich předků z Dolní Dobrouče: Dušek, Špinler, Skalický, Hartl, Havla, Maixner, Matějček, Hrdina, Kovář, Moravec, Ryšavý a další. Jednou z prvních věcí, kterou jsme po příjezdu do Dolní Dobrouče podnikli, byla návštěva hřbitova. I když nás potěšilo vidět na hrobech tolik známých jmen, ještě více jsme se těšili na setkání s našimi žijícími příbuznými!

Návštěva Dolní Dobrouče

Navštívili jsme dům číslo 146, kde naši předkové Šubartovi žili od začátku 18. století a téměř celé 19. století. Současní obyvatelé domu nás laskavě přivítali a poskytli nám také fotografie původní budovy. Otec Pavel Mistr nám ukázal kostel sv. Mikuláše a poté nás vzal k Horákově kapli, kterou nechal postavit náš prapradědeček Bernard Dušek. Cestou ke kapli jsme s potěšením potkali Jana Duška a poděkovali mu za to, že se o kapli tak dobře stará.

Účast na slavnosti Dožíněk

Vyrůstali jsme na farmě našich prarodičů, a proto si vážíme významu slavnosti dožíněk. V současné době se farmě a ranči Subart v Severní Dakotě věnuje rodina mého bratra Roberta, která se stará o asi 300 krav a pěstuje plodiny, jako je pšenice, sója, len, kukuřice a řepka. Věříme, že jedním z důvodů, proč naši předkové opustili Dolní Dobrouč, bylo hledání příležitosti k získání a obdělávání více půdy. Amerika v té době povzbuzovala

imigranty k usazování se na rozlehlých prériích. Pokud farmáři dokázali snést horká léta a velmi chladné zimy ve státech, jako je Severní Dakota, bylo poměrně snadné získat půdu. Severní Dakota, jeden ze severních států, hraničí s Kanadou a je o něco více než dvakrát větší než Česká republika. Několik rodin z oblasti Dolní Dobrouče se usadilo ve střední Severní Dakotě a na jihu Minnesoty (stát východně od Severní Dakoty) kolem roku 1900.

Tak zase příště

Chtěli bychom poděkovat všem za to, že se nám podařilo udělat z našeho výletu tak nezapomenutelný zážitek. Navázali jsme mnoho osobních kontaktů a doufáme, že se vrátíme, abychom se dozvěděli více o našich předcích, naši rodové vesnici a nově nalezených přátelích a rodině. Každý, kdo by se chtěl podělit o informace nebo fotografie, mi může poslat e-mail na adresu **asubart@comcast.net**

Anne Subart, překlad Radka Blajdová

SETKÁNÍ S PANEM JANEM DUŠKEM, KTERÝ SE STARÁ
O HORÁKOVU KAPLI POSTAVENOU BERNARDEM DUŠKEM -
PRAPRADĚDEČKEM ANNY SUBART

Dovolená na Eljonu

Každoročně se snažíme část letních prázdnin věnovat společnému setkání našich rodin na nějakém předem vybraném místě, kam se všichni sjedeme a strávíme několik dnů spolu. V letošním roce padla volba na Krkonoše, konkrétně na Špindlerův Mlýn, ještě konkrétněji do ubytovacího zařízení ELJON.

Náš čtyřdenní pobyt jsme si zpestřili procházkou údolím Bílého Labe, túrou z Medvědína na Labskou boudu a k prameni Labe, zdatnější z nás to „stříhli“ k Luční boudě, nechyběla ani Špindlerova bouda. Právě v době naší návštěvy dokončovali

sochaři Otmar Oliva a Radim Hanke nádherný, fantastický Mariánský sloup Královna hor, umístěný v zatačce u silnice na Špindlerovku, pod Erlebachovou boudou.

Eljon je bývalá fara u kostela svatých Petra a Pavla, která patří k farnosti Vrchlabí. Na zpusťlou budovu s vyvrácenými okenicemi si matně vzpomínám. V šedesátých letech minulého století sloužil můj strýc P. Petr Špinler jako farář ve Vrchlabí a do kostela ve „Špindlu“ jezdil na skútru dvakrát měsíčně v neděli sloužit bohoslužbu a brávil mě s sebou.

Mé setkání s farou po oněch šedesáti letech bylo plné úžasu: hezké pokoje se standardním vybavením, kuchyně, jídelna, lyžárna, originálně řešená podkrovní kaple, zpovědní místnost... Za vším je vidět cílevědomost a pracovitost P. Jiřího Šlégra, který je již z dob našeho mládí naším přítelem. Vidět je ale také pečlivá ženská ruka, vždyť chod celého zařízení zabezpečuje Lenka Nováková, dobroučská rodačka.

ELJON nabízí pobyt po celý rok; jednak jsou zde pořádány akce s duchovním zaměřením, ale též je určen pro všechny, kterým se líbí na horách a nechtějí se ubytovávat v hotelích či penzionech. Chcete-li se dozvědět o ELJONU více, vezměte si propagační leták v našem kostele, případně zalistujte v počítači na stránkách www.eljon.cz nebo zavolejte Lence Novákové 732 580 154, ráda vám vyjde vstříc.

S palcem nahoru za naše rodiny Jirka Jakubec.

JIŘÍ A MARKÉTA JAKUBCOVI SE SVÝMI
DĚTMI A JEJICH RODINAMI PŘED
VSTUPEM DO CHATY ELJON VE
ŠPINDLEROVĚ MLÝNĚ

Kurzy Alfa proměňují životy...

Kurzy Alfa probíhají v Dolní Dobrouči už potřetí, a to rovnou ve dvojím formátu: pro dospělé i pro teenagery. První kurz jsme zde začali pořádat na podzim roku 2022 a byl určen mládeži, z níž většina následující rok přijala svátost biřmování. Od ledna 2024 až do Velikonoc probíhaly pak v naší farnosti Kurzy Alfa pro dospělé s účastí převážně farníků ale i těch, kteří v té době ještě do kostela pravidelně nechodili a svoji cestu k víře si hledali. Mezi účastníky tohoto kurzu patřily také Helena Šverclová a Tereza Vávrová, kterým, dalo by se říci, Alfa „tak trochu“ změnila život.

Nyní, když probíhá další běh Kurzů Alfa, jsou již součástí Alfa týmu, každý týden prostírají stoly a starají se o to, aby se všichni na Alfě cítili vítáni a bylo jim tam dobře... Abychom zjistili, jaké to je stát se z účastníka Alfy součástí jeho týmu a vlastně zapadnout také do celé „farní rodiny“, položili jsme jim pár otázek.

HELENA ŠVERCLOVÁ A TEREZA VÁVROVÁ POMÁHAJÍ V RÁMCÍ ALFA TÝMU PROSTÍRAT STOLY

Helena Šverclová

Jak ses o Kurzech Alfa poprvé dozvěděla?

O Kurzech Alfa jsem se dozvěděla hned dvěma způsoby, a to jednak od své (troufám si říci) přítelkyně Jarušky Maříkové, která věděla, že téma Bůh mě velice zajímá. A poté na pohřbu maminky mého přítele, kdy pan farář se mnou chvíli hovořil na téma víry. Viděl, že mě toto téma velice zajímá, a tak mi navrhl Alfu.

Co bylo pro tebe (v roce 2024) důležité, že ses rozhodla Alfou zúčastnit?

Bylo to hledání. Duchovno mě vždy velice lákalo. A také jsem se často už od dětství s duchovnem a věcmi s ním spojenými setkávala. Měla jsem z toho v hlavě chaos a nechápala jsem proč.

Co Kurzy Alfa změnily v tvém pohledu na víru, církev, farnost?

Hodně. Ztratil se zmatek v mé hlavě a objevil se cíl. Jak to probíhá v církvi a v kostele, jsem do té doby znala jen z filmů. Hodně se mi otevřely oči, spoustu věcí jsem pochopila a stále dostávám nové poznatky.

Co bylo pro tebe při setkávání na Alfě nejdůležitější?

Rozhovory ve skupinkách. To, co jsem se dozvěděla z přednášek různých farářů apod. jsem vesměs znala z dřívějšího studování Bible. Ale rozhovory ve skupinkách mi otevřely dveře k církvi a já přestala být pozorovatelem a začala se cítit součástí.

Co se změnilo v tvém životě po kurzu?

Pochopila jsem, jak je důležité být součástí týmu. Začala jsem pravidelně navštěvovat kostel a doma se modlit. (Poznámka redakce: Helena se nově zapojila také do úklidové skupinky D-centra a dále jako varhanice v Ostrově, Horní Dobrouči a na Lanšperku, kde bylo uprázdňené místo po Janě Šilarové, která odešla do kláštera.)

Co tě motivovalo k tomu, aby ses v nové Alfě stala součástí týmu?

Člověk nemůže jen věci přijímat a brát. Má-li tu možnost, má i dávat. A v dávání je ohromná radost a štěstí.

Jaké to nyní je být v pozici pomocníka ve skupince?

Krásné. Je zajímavé nové lidi pozorovat a vidět, jak jsem na tom byla před rokem já. Tím myslím úplné začátečníky, ne lidi, kteří žijí ve víře už roky. Moc si přeji, aby všichni našli lásku k Bohu a prošli branou, kterou jim Bůh otevřel.

Co bys chtěla vzkázat těm, kteří třeba ještě stále hledají svoji cestu a mají z ní obavy?

V Žalmu 36, 8-10 David říká: „Tvá láska, Bože, je nad cenné poklady, do stínu tvých křídel se lidé uchýlí! Hojností tvého domu bývají nasyceni, z rajských potoků je napájiš. Pramen života je přece u tebe a ve tvém světle světlo vidíme.“

Boží láska se týká každého, kdo se rozhodne žít v souladu s Boží vůlí. A být zahrnuti Boží láskou je nádherné. Proto, lidi, neváhejte!

Tereza Vávrová

Jak ses o Kurzech Alfa poprvé dozvěděla? Co bylo pro tebe důležité (v roce 2024), že ses rozhodla Alfou zúčastnit?

Pozvali mě sousedi a já jsem měla hodně špatné období. Řešili jsme šikanu ve škole a z toho plynoucích spoustu problémů, takže jsem se rozhodla, že to zkusím. Ale byla jsem rozhodnutá, že mluvit rozhodně nebudu...

Co Kurzy Alfa změnilo v tvém pohledu na víru, církev, farnost?

Už před Alfou jsem se snažila do všeho trochu proniknout, ale za Alfou jsem moc ráda.

Co bylo pro tebe při setkávání na Alfě nejdůležitější?

Nejúžasnější byla naše skupinka. Naučili mě spoustu věcí. Měla a mám k nim naprostou důvěru... Taky jsem zjistila, že společenství

SOUČÁSTÍ KAŽDÉHO VEČERA ALFY JE VEČEŘE, PŘEDNÁŠKA, SKUPINKA A PÍSNÍČKY...

a setkávání je opravdu důležité.

Co se změnilo v tvém životě po kurzu?

Po kurzu jsem se vdala za stejného manžela, ale před Bohem. Přijala jsem svátosti biřmování a svaté přijímání. A taky chodím pravidelně na mši sv. a do skupinky modliteb matek.

Co tě motivovalo k tomu, aby ses v nové Alfě stala součástí týmu?

Chtěla jsem být užitečná. Ale pro letošní podzim jsem trochu

přecenila svoje fyzické možnosti, a tak jsem to v půlce vzdala...

Jaké to je být v pozici pomocníka ve skupince?

Bylo to moc fajn...

Co bys chtěla vzkázat těm, kteří třeba ještě stále hledají svoji cestu a mají z ní obavy?

Obavy má každý, je důležité stále hledat svoji cestu, naslouchat znamením... a být sami sebou, jedineční... Nebojte se a přijďte na další Alfa kurz...

Připravila Radka Blajdová

Kurzy Alfa pro teenagery

Od října probíhají v naší farnosti také Kurzy Alfa pro teenagery, kterých se účastní cca 14 dětí/mládežníků od 11 do 15 let. Využíváme zcela novou video-

sérii, která hravě a srozumitelně otevírá velké otázky života, víry a Boha pro generaci Z.

A co na setkávání mládežníci nejvíce baví? "Je to hezky připra-

vený program a nejlepší je na tom výborná večere a video," uvádí jeden z nich. Dále je také baví týmové hry a čas strávený spolu. V lednu bychom chtěli navázat setkáváním v rámci tzv. The Chosen klubu se skupinkami.

MUDr. Jan Pirk v Dolní Dobrouči aneb jak to začalo...

Pan profesor Pirk mne uchvátil už před mnoha lety. Svým zápalem pro svou profesi, svým optimistickým přístupem k životu doprovázeným stálým úsměvem a hlavně skromností. U takové kapacity bych ji snad ani nehledal. A především má charisma. Umí zaujmout a nadchnout lidi kolem sebe. Jeho přístup a úcta k životu je obdivuhodná. Tak mne napadl bláznivý nápad...

Na jeho přednášce v Novém Městě nad Metují jsem si ho vyčíhal a zapředl s ním rozhovor. (K zvýšení šance byla použita i placatice Calvadosu.) V dobré a příjemné debatě padl i dotaz, zda by byl ochoten uskutečnit přednášku v Dolní Dobrouči. „Tam přece máme dobré známé!“ zareagovala jeho manželka. „Domluvte se s mojí sekretářkou, to nebude problém!“ Ale byl. „On se snad zbláznil, má nasmlouváno na pět let dopředu, stále ještě

operuje, je senátorem, má sportovní aktivity! Kde mám brát volné termíny?!”

Vypadalo to zcela beznadějně. Napadlo mě: „Což spojit jejich návštěvu u známých Dobroučáků s přednáškou?“ Na třetí pokus to vyšlo. „Tu jeho vstřícnost mu musím vynahradit,“ říkám si. A tak přijal nabídku prohlídky Contipra. (Mimochodem tam domluvil i spolupráci na výzkumu s IKEM.)

Jako třešničku na dortu mu nabízím návštěvu Horákovy kaple. „Můžete si osobně zazvonit, to půjde zařadit!“ snažím se ho navnadit. Zazvonil si. I sekretářka. (Ta mimochodem lépe!) „Ale to není moje první zvonění v životě. Já občas zvoním v Praze u Sv. Víta. Oslovil mne kdysi tamní kostelník, můj známý. Tak jsem v týmu. Mimochodem, zvoním i na Zikmunda, to musí zvonit čtyři zvoníci. Jinak se zvuk zvonů

pouští z reproduktoru. To jen při významných událostech se zvoní doopravdy.“ To mě tedy dostal.

Akce 22. září v Dolní Dobrouči se vydařila. Pan profesor byl spokojen. Plným sálem i velkým zájmem posluchačů. Dotazy bylo nutno ukončit po hodině a půl, protože měl druhý den náročný program a spěchal zpět do Prahy. Byl nadšený, jak vše bylo dokonale připraveno. Za to patří velký dík Kateřině a Martinovi Rýznarovým, Pavlu Šolcovi i Vladimíru Plívovi.

Zůstal mi hřejivý pocit, velmi pozitivní. Akce byla ve spolupráci obce a farnosti, všichni opravdu vstřícní. Děkovali společně. Náš pan farář i starosta a místostarosta obce. Všechny nás spojovala jedna věc, benefice na fasádu kostela. Po odečtení nákladů zbylo přes 12.000 Kč.

Na závěr konstatuji: „Jsem vděčný za akce, které dokáží spojit, a ne rozdělovat!”

Jan Mařík

Prof. MUDr. Jan Pirk, DrSc. (*1948)

Emeritní přednosta Kardiocentra IKEM Praha, přední český kardiochirurg, senátor

Narodil se v roce 1948 v pražské lékařské rodině. Po absolvování Fakulty všeobecného lékařství UK v Praze pracoval od roku 1972 do roku 1974 v Okresní nemocnici v Nymburce. Od roku 1974 až doposud pracuje v Institutu klinické a experimentální medicíny (IKEM). Od roku 1991 do května roku 2017 byl přednostou Kliniky kardiiovaskulární a transplantační chirurgie a od roku 1995 do července roku 2021 byl přednostou Kardiocentra. V roce 1983 a 1984 absolvoval kardiochirurgický výcvik v USA a v letech 1990-1991 pracoval jako konzultant v Univerzitní nemocnici v Odense v Dánsku. Je členem řady národních a mezinárodních vědeckých organizací.

Od října 2022 je senátorem za obvod č.22 – Praha 10

Má dva syny a sedm vnoučat. Ve volném čase se ponejvíce věnuje sportu a má rád divadlo.

JAN MAŘÍK DĚKUJE MUDR. PIRKOVI NA KONCI JEHO PŘEDNÁŠKY

Strážný nahoru a dolů v D-centru

Dne 6. září se konal XIV. ročník běžeckého závodu Strážný nahoru a dolů. Jako zázemí jsou pro tento závod využívány prostory D-centra. Čisté a příjemné prostředí D-centra si každým rokem pochvalují nejen pořadatelé z orelské jednoty Dolní Dobrouč, ale i samotní závodníci.

Petr Špinler

Oldskauti oslavili kulaté narozeniny s P. Janem Kubisem

Otec Jano Kubis, dřívější duchovní pastýř naší dobroučské farnosti, byl také členem našeho 6. oddílu oldskautů. Udržujeme s ním občasné kontakty a zveme ho na naše některé akce; byl s námi například v chalupě na Brendách v Jestřebích horách, v kraji loupežníka Lotranda, někteří z nás ho příležitostně navštěvují v jeho stávajícím působišti v Trutnově.

18. listopadu slaví Otec Jano kulaté narozeniny, proto oldskauti připravili malou oslavu, v malebné víšce Božanov u Broumova, při hranicích s Polskem a blízko Panny Marie Vambeřické. Akce proběhla 25. a

26. října v příjemném penzionku našich kamarádů Francových, kteří nám poskytli svůj renovovaný statek k ubytování a oslavě, technicky akci zajišťoval Jirka Skalický Pepša.

Sobotního večera se účastnil také přítel Otce Jana, farář z Broumova, Otec Martin Lanži. V příjemné atmosféře se mimo jiné rozvinula debata o více či méně ožehavých tématech, které hýbou současnou církví – Jak udržet mladé lidi v církevním společenství?; Co s církevními památkami, na které nejsou a

nebudou finance?; Dozrál již čas na otevření dialogu v církvi o zapojení laiků a žen ve farních společenstvích?; Zúročil se vůbec synodální proces?...

Večer uběhl ve velmi příjemné atmosféře, možná proto, že jsme si nikdo nevzpomněl na politiku. Druhý den, v neděli, sloužil Otec Jano bohoslužbu v kostele sv. Máří Magdalény v Božanově. Společně s Pepšou a Fíkem Mikyskou a jejich kytarami jsme si zazpívali rytmický doprovod. Při loučení mně Otec Jano kladl na srdce, abych vyřídil v Dobrouči:

„S VDĚČNOSTÍ VZPOMÍNÁM VÁS, DOBROUČÁKY, NA DOBROUČSKOU FARNOST, NA VÁS, S KTERÝMI JSEM SE DENNĚ SETKÁVAL, KTERÍ JSTE MNĚ POMÁHALI ZÚRODŇOVAT BOŽÍ ROLI, A DĚKUJI PÁNU BOHU, ŽE MI DOPŘÁL PROŽÍT NĚKOLIK DOBRÝCH LET S VÁMI. VÍM, ŽE JE O VÁS DOBRĚ POSTARÁNO, PŘESTO PŘEJI VAŠEMU SPOLEČENSTVÍ, AŽ STÁLE ROSTE VE VZÁJEMNÉ LÁSCĚ. DO BOŽÍ OCHRANY VÁS POROUČÍ A ŽEHNÁ VÁM VŠEM OTEC JANO.“

Za oldskauty s palcem nahoru Jirka Jakubec

Do Říma na pouť ke svatým branám...

Již delší dobu jsme plánovali rodinnou pouť do Říma a jsme moc rádi, že jsme ji v letos mohli konečně uskutečnit (i když škoda, že s námi nemohl jet Vojta). Navštívit římské baziliky v jubilejním roce, projít jejich svatými branami a účastnit se v nich mši je pro nás nezapomenutelný zážitek. A samozřejmě vidět tolik pamětihodností, historii na každém kroku, ochutnat pravou italskou zmrzlinu, kafe a jiné gastropochutiny jen našim vzpomínkám přidává, a navíc i počasí nám moc přálo.

Jsmo moc vděční za těchto několik dní společně strávených v Římě.

Můžeme jen doporučit každému.

Mlynářovi

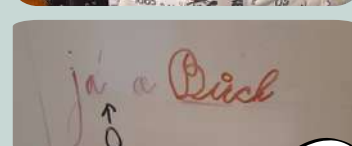
BARČA, JANA, VLASTÍK A MAREK MLYNÁŘOVI V BAZILICE SV. PETRA

Fotoromán z hodiny náboženství

Aneb první přikázání...

Připravila Radka Blajdová
Foto Pavel Mistr

Já jsem Josef!

A nyní si zahrajeme scénku, jak se 12letý Ježíš ztratil v chrámě!

Jak to mám asi zavázat?

"Ježíš zůstal v Jeruzalémě a jeho rodiče to nezpозorovali..."

Kde je náš chlapec???

Už ho hledáme tři dny!

Dítě, proč jsi nám to udělalo?

Nevěděli jste, že já musím být v tom, co je mého Otce?

Našli jsme ho! Hurá!!!

Takže vidíte, koho dal Ježíš na první místo?

Vystříhnete si obrázky a dolepte do pyramidy, kdo je pro tebe nejdůležitější!

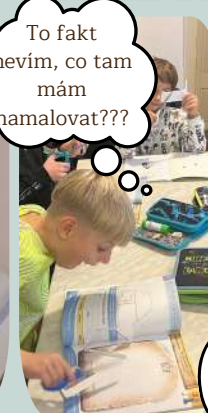
Jak to má být?

Ukaž!

Jdeš potom hrát fotbal?

Nevím, musím domů, Matouš mě přijde vyzvednout do družiny.

To fakt nevím, co tam mám namalovat???

Ty sis napsal jedničku???

Co tam píšeš, Kryštofe?

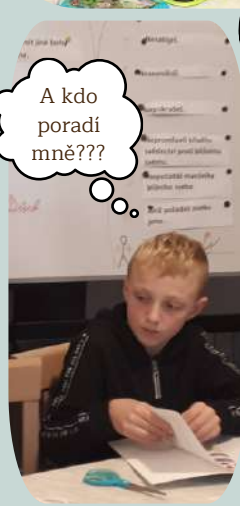

Už ji mám!

Tak kde je ta samolepka?

Jé, ty nůžky se nějak rozlomily?

A kdo poradí mně???

Tak, jdeme se na závěr pomodlit!

Já to sfouknu!

Zamlouvám si to na příště...

Nelez po tom stole!

Hurá! A jde se domů...

A nebudou náhodou příště prázdniny?

EKONOMICKÉ OKÉNKO

Příběh hřbitovní zdi v Ostrově

Jak mnozí z Vás víte, v říjnu 2023 spadla tři vrchní patra pískovcové hřbitovní zdi do vnitřního prostoru hřbitova. Ale jak to vlastně všechno začalo? Musím pátrat ještě o kousek hlouběji v minulosti. Východní vstupní brána na hřbitov byla již od roku 2014 uzavřena z důvodu nebezpečnosti a havarijního stavu.

Myslím si, že tento nedobrý stav brány měl přímou souvislost i s pádem přilehlé zdi. V době, kdy se již řešila oprava brány se nám k zemi odporoučela i zeď (aby toho nebylo málo).

P. Pavel Mistr k tomu dodává: „O převedení hřbitova a zdi a brány na obec se mluvilo již dříve, ale než byly učiněny právní kroky, zeď spadla. Tato nemilá okolnost mohla celý proces převodu zabrzdit nebo úplně zastavit na několik let. O to více oceňujeme, že za opravu zdi i brány převzala zodpovědnost obec tím, že převzala celý hřbitov do své péče.“

Veliké štěstí u této nemilé a

nebezpečné hřbitovní brány v Ostrově, že těžké kvádry spadly dovnitř prostoru hřbitova, a ne na opačnou stranu na místní velmi frekventovanou silnici.

Na takto rozsáhlou opravu však nebylo tolik peněz, proto došlo ke vzájemné dohodě mezi církví a obcí Ostrov a pozemek hřbitova včetně hřbitovní zdi a brány se převedl do vlastnictví obce.

Takovéto stavby podléhají kontrole památkové péče a ta také určuje, jak by oprava měla probíhat, jaký materiál musí být použit... Obec nechala vypracovat projekt a vybrala zhotovitele díla. Zvítězila firma Kmošek a Kmošek, s.r.o., z Litomyšle. Než proběhla všechna nezbytná opatření, utekly dva roky. Mezitím se některé pískovce zcela rozpadly a jejich použití nebylo možné. Letos však jsme se dočkali zdárného dokončení

opravy brány i zdi. U brány byly ještě znovu usazeny schody a pečlivě očištěny. Zeď byla zpevněna opěrnými piloty. Nové pískovcové kvádry byly vyrobeny v Hořicích v Podkrkonoší.

Celková cena díla je 801.790 Kč. Dotace Státního zemědělského intervenčního fondu je 399.200 Kč, z čehož evropské prostředky byly ve výši 139.720 Kč a zbývající prostředky z národních zdrojů ve výši 259.480 Kč.

Chtěla bych velmi moc poděkovat hlavně obci Ostrov, že na sebe vzala velké břímě, přestože jí byl areál hřbitova darován. Jsme rádi, že obec bude dobrým správcem hřbitova a že se bude nadále starat o to, aby vše mohlo sloužit svému účelu pro dobro nás všech. Ještě jednou velké a upřímné DÍKY!!!

Zdeňka Špinlerová

Nově opravená zeď v Ostrově

Kostel v Ostrově má tři nová okna

V minulém roce jsme zjistili, že stav některých oken v kostele sv. Mikuláše je velmi špatný, někde již začaly vypadávat skleněné výplně a dřevo je uhnílé. Bylo zapotřebí začít řešit výměnu alespoň těch oken, které jsou v kritickém stavu. Odborný řemeslník stanovil k výměně 3 okna (2 v presbytáři a 1 v lodi kostela). Památková péče předložila své požadavky, vybral se zhotovitel díla, a to firma Truhlářství Ing. Josefa Nováka. Nabídnutá cena byla 141.570 Kč plus 51.000 Kč na zednické práce a stavbu lešení. Farnost se rozhodla na výměnu oken uspořádat účelovou sbírku v kostele, která proběhala v neděli 19. října. Pouze v kostele se vybralo 25.190 Kč, dále pomocí QR kódu na účet dárci přispěli částkou 10.700 Kč a také obec Ostrov přispěla částkou 30.000 Kč.

V září letošního roku se postavilo lešení a do konce října 2025 se okna vyměnila. Všem dárcům velice děkujeme, moc si vážíme jejich štědrosti a vybrané peníze použijeme na daný účel. Již nyní přemýšlíme o dalších opravách. Například opadávající římsy, nebezpečné schody na věž kostela a jiné... Vše stárne a částky na údržby a opravy jsou v dnešní

době velice vysoké. Budeme vděční všem, kteří nám jakýmkoliv způsobem pomáhali a pomáhají udržovat kostel v provozuschopném stavu.

Pokud i Vy byste nás chtěli podpořit, budeme vděční za jakoukoliv částku. Přispět můžete i prostřednictvím QR kódu nebo přímo v kostele v nedělní sbírce. Děkuje!!!

Zdeňka Špinlerová

P. Pavel Mistr děkuje za podporu obci Ostrov, panu Novákovi za vstřícnou nabídku a ostrovským farníkům za zajištění sbírky, kontaktu s firmou při realizaci, zakrytí oltářů a závěrečný úklid.

Dar na kostel v Ostrově

V Horní Dobrouči byl vztyčen zrestaurovaný kříž

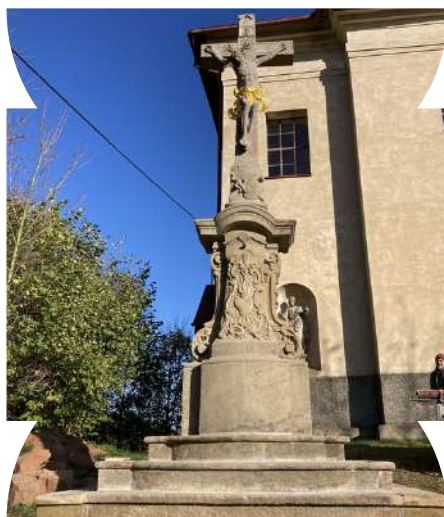
Osazování kříže

V červenci 2024 začala obnova kříže před kostelem v Horní Dobrouči. Jako vhodný restaurátor pro tuto práci byl vybrán MgA. Vojtěch Verner z Jeníkova. Provedl demontáž pomníku a vyzvedl si torzo Kristova těla a kříže z depozitu v kostele. V loňském roce proběhly práce v ateliéru, čištění, odstranění nepůvodních barevných vrstev, vyjmutí kovových částí a jejich

ošetření, slepení těla podstavce, schodů a sochy Krista na kříži... Celková cena za restaurování byla 235.000 Kč + 15.000 Kč za zlacení. Dotace z Pardubického kraje byla během dvou let 180.000 Kč.

Děkujeme panu restaurátorovi, Pardubickému kraji, všem dárcům a Josefu Novákovi za podporu při zbudování základu a terénních úpravách.

Pavel Mistr

ROZHOVOR S RADKOU BLAJDOVOU

„He, zde jsem, pošli mne!“ (1/3 68)

Odkud pocházíš? Můžeš říct něco o své rodině? Jaké máš sourozence a co dělají?

Narodila jsem se v Turnově, kde žila moje babička, a stále se cítím jako „Turnovačka“. Když mi byly dva roky a táta se vrátil z vojny, přestěhovali jsme se do Vysokého Mýta.

Mám mladší sestru Vendulu (Hegerovou), která ilustruje dětské knížky, a dále dva nevlastní bratry – Filipa, který vystudoval Univerzitu obrany v Brně a pracuje v oboru, a Davida, který je nyní za polárním kruhem ve Švédsku a pracuje jako musher (řídí spřežení tažných psů zapřažených do saní).

Jaká byla tvá cesta hledání Boha?

Vyrůstala jsem v nevěřící rodině. Ale jak říká sv. Augustin „Nepokojné je naše srdce, dokud nespočine v tobě, Bože.“, takže jsem si postupně cestu k víře hledala, především pak asi během studia v Olomouci, pobytu v Itálii nebo ve Švýcarsku. Ale s konečným „nápadem“ zajít na faru přišel až můj kamarád Lukáš, se kterým jsem se následně začala připravovat na přijetí

iniciačních svátostí. Ty jsme přijali o Velké noci v roce 2011.

Kdo tě na cestě víry ovlivnil?

Lukáš, díky kterému se mé hledání Boha dost urychlilo. A samozřejmě Pavel Mistr, neboť vstup na vysokomýtskou faru pro mě pak znamenal celkovou změnu života. Ale již dříve ke mně promlouvala slova Jana Pavla II., např. při celosvětovém setkání mládeže v Římě. Po křtu mě pak ovlivnilo studium náboženské výchovy, kde jsem měla možnost poznat spoustu kněží naší diecéze.

A v posledních letech hodně papež František, od roku 2018 (kdy jsem začala pracovat na ČBK) jsem sledovala všechny jeho promluvy a stal se tak trochu součástí mého života...

Proč používáš jako své druhé jméno Terezie?

Křestní jméno Terezie jsem si nevybrala náhodou. Sv. Terezie z Lisieux mě velmi oslovila svým osobním vztahem k Bohu a svojí

RADKA TEREZIE BLAJDOVÁ / 52 let

Studium: Střední hotelová škola v Turnově, Univerzita Palackého v Olomouci – němčina na pedagogické fakultě, italština a němčina na filozofické fakultě, Univerzita Hradec Králové – náboženská výchova na pedagogické fakultě

Zaměstnání: učitelka němčiny a italštiny na středních školách v Praze, práce na Helpdesku a v logistice v ExxonMobil v Praze, zásobovač v Ivecu ve Vysokém Mýtě, práce na tiskovém středisku ČBK v Praze, pastorační asistentka ve farnosti Vysoké Mýto a Dolní Dobrouč

Práce pro farnost: pastorační asistentka, katechetka, vedoucí veřejné sbírky, Kurzy Alfa, Noc kostelů, facebook farnosti, Zprávičky, členka pastorační rady...

jednoduchou a srozumitelnou cestu k Němu. Měla jsem i možnost strávit v Lisieux jako dobrovolnice tři týdny a žít úžasnou spiritualitu tohoto místa. Zaujala mě i mystička sv. Terezie z Avily a navštívila jsem také klášter v Avile, kde žila. Obdivuji i Matku Terezu, ale pochopila jsem, že její cestou bych opravdu jít nemohla. A jako biřmovací patronku jsem si zvolila Marii Magdalskou, která milovala Pána Ježíše a byla jeho věrnou učednicí.

Jak ses dostala ke službě ve farnosti?

Po křtu jsem měla dojem, že skoro nic nevím, i když jsme měli přípravy. Přečetla jsem si sice Katolický katechismus Život z víry, ale z něho vzešlo hodně otázek. Tak jsem se rozhodla jít studovat náboženskou výchovu na pedagogickou fakultu Univerzity Hradec Králové.

A když jsem byla v prváku, tak na faře vypadla katechetka a Pavel mi nabídl, abych začala učit náboženství. Potom mě

zapojil do ekumenického živého Betléma, v létě jsem jela jako vedoucí na farní tábor, poté jsem začala pomáhat s Nocí kostelů (další rok už organizovat), nadchly mě Kurzy Alfa, které jsme v Mýtě pořádali čtyřikrát a poprvé i s celou ekumenou... Vypadli knihovníci, tak jsem převzala farní knihovnu, a když odešla v Mýtě bývalá pastorační asistentka, tak jsem její místo převzala. Kromě běžných administrativních věcí přibýlo v koronaviru spravování sociálních sítí, které jsem založila, začali jsme vysílat, pak vypadla kostelnice atd. Taký jsem v Mýtě spolu s programátorem vytvořila nové webové stránky (které bohužel nepokračují...). A od roku 2016 jsme začali pořádat Prázdniny s malým oslíkem.

Máš nějaký oblíbený citát z Písma?

Při jedné přímělné modlitbě jsem dostala slova: „Vtom jsem uslyšel hlas Panovníka: „Koho pošlu a kdo nám půjde?“ I řekl jsem: „Hle, zde jsem, pošli mne!“ (Iz 6,8) To mi přišlo výstižné...

Která kniha nebo film tě nejvíce oslovily?

V době katechumenátu mě velmi oslovila knížka „Tančící skály“ od Marka Orko Váchy. Uvědomovala jsem si díky ní „zázrak Božího stvoření“, věci, které jsem do té chvíle brala spíše automaticky a nepřemýšlela o nich tolik.

Nyní se ke knížce bohužel moc nedostanu, protože se snažím vždy přečíst celý Katolický týdeník a stále jsem nějak ve zpoždění... Každý den taky poslouchám slovensky zprávy Radio Vaticana, abych věděla, co se v církvi děje. Ale chci si přečíst autobiografii papeže Františka „Naděje“.

Na filmy se teď díváme spíše oddechové, ale znovu si asi předplatíme Filmanu, kde je spousta zajímavých filmů s hlubším obsahem...

Co ti dělá radost?

I když je to náročné např. každý týden připravovat Kurzy Alfa, je radost vidět lidi ve skupince, jak se mění... Samozřejmě mám radost, když jdou hotové Zprávičky do tisku, když se podaří zrealizovat nějakou akci... A z praktických věcí mám radost, když uklidím celou faru...

Máš vůbec čas na nějaké koníčky? Co třeba nejraději vaříš?

Práce pro farnost mě baví, takže se celkem stále věnuji svému „koníčku“. Kromě toho mě baví číst, ráda plavu a jsem prostě ráda ve vodě (hlavně u moře), ráda jedu občas na nějaké duchovní setkání (spíše charismatické) a taky mě baví pracovat na zahrádce, kterou jsme si tu vytvořili. Odměnou je prostě tam jen ležet na houpačce a být na sluníčku...

Vařím celkem ráda, hlavně, když je to rychlé. Takže vařím spíš jednodušší jídla, a to více v italském duchu, českou klasiku moc nevařím, takže omáčky, buček atd. v repertoáru nemám...

Jaké místo v Dobrouči a okolí máš ráda a cítíš se tady už jako doma?

Ráda jsem na naší zahrádce, kterou jsme vybudovali v rohu zahrady. A když se jdu projít, tak je to většinou k Horákově kapli

cestou od Malovy lípy. V neděli vyrazíme většinou někam na procházku po okolí, které je tu moc krásné, jen trochu moc kopců...

V Dobrouči jsem ráda, ale nikdy jsem na vesnici nežila. Nejprve jsem byla doma v Turnově, kde jsem se narodila, a trvalo mi dlouho, než jsem si zvykla na Vysoké Mýto. Doma se cítím taky v Římě, kde jsem žila vdaná, a nyní Dobrouč...?

Máš obrovský potenciál v mnoha oblastech. Mohla bys dělat třeba tlumočnici, vyučovat cizí jazyky, nebo bys mohla mít cestovku. Proč jsi zvolila zrovna službu v církvi?

Ani jsem si ji nezvolila, nikdy by mě to nenapadlo, ale asi si mě ta služba nějak našla...? Ale když jsem pracovala v Ivecu a byla již pokřtěná, toužila jsem po tom pracovat v Církvi. A ta cesta se mi otevřela také díky práci pro Českou biskupskou konferenci v Praze.

Jinak v práci pro farnost se kombinuje spousta činností, které mě baví a které snad umím – organizovat, vymýšlet nové věci, učit a předávat víru, vytvářet věci na počítači, díky družbě s Markem využiji i italštinu, při pořádání akcí v Děčku využiji i zkušenosti z hotelovky... Jak říká sv. Terezie v Dějinách duše: „Našla jsem své místo v Církvi!“

Připravil Mirek Grygarčík

TENTOKRÁT KATECHETKY

NAŠI DOBROVOLNÍCI

NA FOTO ZLEVA: RADKA BLAJDOVÁ, JARKA MAŘÍKOVÁ A JANA MATYÁŠOVÁ

V naší farnosti v tomto školním roce vyučují náboženství tři katechety. První a druhou třídu vyučuje **Jarka Maříková**, třetí třídu **Radka Blajdová** a čtvrtou a pátou třídu má na starosti **Jana Matyášová**. Dětem druhého stupně byla místo výuky náboženství nabídnuta Alfa pro teenagery.

Jak se vlastně může člověk stát katechetou?

Radka: Jen pro vysvětlení, katecheta je člověk, který v církvi předává víru, tj. učí náboženství, připravuje děti i dospělé na svátosti a pomáhá lidem růst ve víře a poznání křesťanství. A jak se jím může člověk stát? Za prvé – musí mít zájem. Dále je důležitá formace, může vystudovat např. bakalářský obor náboženská výchova na pedagogické fakultě, teologickou fakultu nebo alespoň

absolvovat katechetický či teologický kurz pořádaný diecézí. Pro vykonávání služby je potřeba požádat prostřednictvím farnosti místního biskupa o udělení kanonické mise, která mu umožňuje učit náboženství ve škole nebo vést katecheze ve farnosti. A samozřejmě katecheta by se měl i nadále ve víře vzdělávat, absolvovat různá školení a duchovní formaci...

Jana: Jeden z důležitých faktorů je také ten, aby člověk měl čas cca mezi 12 a 15 hodinou, kdy výuka náboženství probíhá.

Jak jsi se dostala ke službě katechetky?

Jarka: Od září 1990 se ve zdejší mateřské škole začala provozovat křesťanská třída, ve které jsem byla 19 let třídní učitelkou. Když jsem v roce 2011 odešla do důchodu, požádal mě otec Jano,

jestli bych vyučovala malé děti náboženství, a tak jsem zkušenosti ze školky využila a tuto nabídku jsem přijala.

Jana: Asi před 20 lety jsem vystudovala v Hradci Králové náboženskou výchovu v rámci speciální pedagogiky. A když jsem dokončila studium, tak jsem měla děti v tom věku, kdy bylo potřeba je náboženství učit. Takže nejdříve jsem učila vlastní děti a pak mě pan farář v Nekoři požádal, abych učila náboženství i ve škole. V Dolní Dobrouči učím náboženství sedmým rokem, kdy pracuji v dětském domově a můžu si přizpůsobit svoji pracovní dobu.

Radka: Jak uvádím v rozhovoru – oslovil mě pan farář, když vypadla katecheta a já byla v prvéku na studiu náboženské výchovy, takže náboženství učím od roku 2012.

Co služba katechetky vlastně obnáší?

Jarka: Jsem zvyklá vyučovat v souladu s liturgickým rokem, aby děti chápaly, co a proč se právě slaví v kostele. Pro výuku náboženství vychází učebnice, které mi ne zcela vyhovují, mají 56 kapitol, kde se hodně vybarvuje, ale s dětmi se scházíme za rok asi tak třicetkrát. A kdybychom měli všechno probrat, tak by děti stále jen kreslily a nic by se nedozvěděly. Proto si v září udělám vždy rozpis podle liturgického kalendáře a pak si z té učebnice vyberu, co se k tomu vztahuje. Kromě vyprávění a kreslení s dětmi také zpíváme, hrajeme krátké hry a navštívili jsme také kostel...

Jana: Člověk se musí na tu hodinu připravit, najít vhodný materiál, za posledních 20 let to hodně postoupilo, je více vhodnějších výukových materiálů a hodně se dá dohledat i na internetu... Jednoduché je se připravit, horší pak je děti uklidnit...

Radka: Hodiny si připravuji, využívám dostupných učebnic, které jsou, oproti materiálům ještě před pár lety, stále více propracovanější a pro děti atraktivnější. Látku z učebnice se snažím někdy doplnit např. krátkou videoukázkou nebo nějakou zajímavou aktivitou (dle věku dětí). Se staršími jsme často hledali v Bibli, s menšími se více hrají scénky... I když někdy nestihneme probrat vše, co materiál nabízí, důležité je, aby děti chodily na faru rády a zakoušely, že je máme rádi...

Co tě na této službě nejvíce baví a naopak, co ti dělá největší problémy?

Jarka: Baví mě kontakt s dětmi, pracovala jsem s nimi celý život. Problém vidím čím dál víc v tom, že se děti špatně soustředí, jsou hluché a stále odbíhají od tématu. Také by bylo dobré, kdyby měly základ náboženské

výchovy již z domova. Na adresu rodičů by bylo dobré, aby se s dětmi společně modlili, aby děti zažívaly společenství víry také v rodině, alespoň se před jídlem společně pokřizovaly, navštěvovaly nedělní bohoslužby a pak se děti budou taky spíš zapojovat do dětských mší svatých.

Jana: Baví mě práce s dětmi, že jsou bezprostřední, někdy jsou zlatička, jsou spontánní, umí se radovat ze života, umí být upřímné, všechno na sebe někdy řeknou... Nejen mně, ale všem katechetskám dělá problémy kázeň, že zlobí nebo jsou unavení, protože náboženství samo o sobě není tak akční a zvlášť, když mám třídu, kde je většina kluků, tak tam je problém s kázní větší. Ale teď musím říct, že mám hodně děti! A důležitá je také role rodičů, kteří by měli být pro své děti po celý život vzorem a příkladem ve víře.

Radka: Asi už od dětství jsem si hrála na učitelku, a i když mi (nejen) doma říkali, hlavně ať nejsem učitelka, tak učit pár hodin náboženství týdně je docela kompromis... 😊 Takže mě to baví, ráda předávám druhým znalosti, snažím se, aby to pochopili a těší mě, když je odezva a když si něco pamatují... Samozřejmě při výuce dětí je náročné udržet jejich pozornost, pokud zrovna nepíší nebo se nedívají na televizi. Takže jsem vděčná za samolepky s Ježíšem, které mi kdysi dala sestra k

Vánocům a které mi pomáhají udržet děti v pozornosti, neboť je dostávají za správné odpovědi...

Co ti služba katechetky dává?

Jarka: Je to určitá forma evangelizace, a z dětí, které mi za ta léta „prošly rukama“, navštěvuje dnes bohoslužby jen slabá menšina. Ale ty, které zůstaly, mi dělají radost, jsou několik let aktivní u oltáře, v Rytmice a většina z nich se věnuje dětem např. ve skautu.

Jana: Určitě se sama zamýšlím nad věcmi, nad kterými bych jinak nepřemýšlela. Dává mi to zpětně náhled na víru, stále si uvědomovat, co je na té víře nejdůležitější a co důležitého chci říct dětem.

Radka: Materiály pro děti (a pro Kurzy Alfa) jsou srozumitelné, takže hlavně v začátku (krátce po mém křtu v roce 2011) jsem se spoustu věcí vlastně učila spolu s dětmi a pomohlo mi to pochopit základy víry..., když už jsem na univerzitě studovala věci pro pokročilé... Připravovat se na výuku náboženství pomáhá i mému růstu ve víře, zamýšlím se nad tématy a texty z Pisma, ke kterým bych se jinak zrovna nedostala. Také mě to motivuje k dalšímu vzdělávání a hledání nových cest v rámci pastorační a výuky. Být v kolektivu dětí a mladých mi pomáhá zůstat v kontaktu s dnešní dobou a zachovat si „mladistvého ducha“...

Připravila Radka Blajdová

HISTORICKÉ OKÉNKO

Dějiny kostela a farnosti Dolní Dobrouč (5)

Farnost Dolní Dobrouč patří pod Ústí nad Orlicí

V soupise poddaných podle víry z roku 1651 je na závěr uvedena zpráva v jakém stavu a situaci se zdejší farnost a kostel nacházel: „V týž obci dolní dobroučské jest kostel založení svatého Mikuláše biskupa a fara v níž od 34 let farář žádný nepřebýval, nýbrž od pánův farářův z městyse Oustí se tu přísluhovalo, jako i nyní, dvojí cti hodný kněz Martin František Hladký, farář outský, službu Boží vykonává a vychází jemu ročně 6 korců žita a 6 korců ovsa. Peněz zádušních se nenachází, dajíc se teď po tři léta 2 nové oltáře, kazatelnice a jiné potřebné věci dělali, načež se všechno vynaložilo. Krav zádušních jest pět, role sotva za půl prutu, však ta všechna zarostlá jsou.“

Všichni katolíci

Po 30leté válce bylo povoleno jen náboženství katolické, všechna ostatní byla zakázána. Zdejší osadníci, převážně bývalí kališníci, podobojí, utrakvisté se s tichým smutkem přizpůsobili, protože museli, ne protože by přestali věřit. V srdcích si nesli kousek té staré víry dál – jako vzpomínku na doby, kdy víra nebyla nátlakem, ale součástí života jejich rodičů, prarodičů i praprarodičů. Již se nesměli na veřejnosti modlit své staré kališnické modlitby, již si nesměli při práci prozpěvovat staré žalmy, jak byli zvyklí. Že si nesměli číst ve starých biblích jim tak nevadilo, stejně číst neuměli.

Katolická víra byla ale přísnější. Hlíдалo se, kdo chodí do kostela, kdo se modlí podle nových pravidel, každý musí alespoň jednou za rok na zpověď. To vhánělo zdejší farníky do

duševního stresu, jelikož stále prožívali svoji víru kališnickým způsobem. Museli se prokázat listěčkem, potvrzením, že se zpovědi zúčastnili. Naštěstí lístky vydával kostelník, ten byl také soused a bývalý podobojí. Pokud chodili na robotu se svými známými sousedy, zpívali si potichu staré bratrské žalmy a modlili se po svém starém způsobu jako kdysi, kdy víra nebyla násilím vyžadována.

Nechápali, proč je jim zakázáno přijímání svaté svátosti z kalicha, když je při každé mši svaté kněz vyzývá při pozdvihování kalicha „pijte z něho všichni...“ Někteří se nesmířili s danou situací a odcházeli do sousedního Slezska. Z písemností tohoto charakteru známe jen dospělé děti rodiny Šverclových, které odešly z náboženských důvodů do Horních Uher.

Jména dobroučských rodin v 17. století v matrikách

Od 2. srpna roku 1651 křtil zdejší děti páter Jakub Aloisius Causalius, který se dostal v tom čase na faru v Ústí nad Orlicí. Každý rok zde v Dobrouči křtil kolem 5 dětí. Některé rodiny nechávaly ojedinele pokřtít své děti v Jablonném nad Orlicí nebo v České Třebové. Od roku 1663 připadla Dolní Dobrouč pod duchovní správu katolické fary v Jablonném nad Orlicí. Tam již byly vedeny nejen matriky narozených, ale i matriky oddaných a zemřelých. Z nich poznáváme rodiny příjmením Dušek, Fait, Hrdina, Horák, Chládek, Kubíček, Maixner, Motl, Pecháček, Pliva, Pirk, Ryšavý, Vacek atd.

Jaroslav Jansa

KOUTEK PRO VTIKY

Učitelka říká žákům: „Jak vidíte, venku nám krásně sněží. Co kdybychom začali s koulováním?“ „Ano, ano,“ křičí děti. „Tak tedy dobře, k tabuli přijde Novák!“

„Dobrý večer paní řidičko. Nesvítí vám pravé světlo. Tak to bude za 500 Kč.“ „Počkejte, vezmu z kufru náhradní žárovku a vy mi ji vyměníte.“ „To snad nemyslíte vážně?“ „Ale vždyť máte na autě napsané: Pomáhat a chránit. A tak mi pomůžete a taky mě ochráníte.“ „Paní řidičko, jedte a řekněte manželovi, ať vám ji vymění.“ „Přeci si nemyslíte, že si kvůli žárovce budu hledat muže...“

Strípky ze života hnátnického společenství

I přesto, že se nás v Hnátnici schází jen pár věrných lidiček, udržujeme živé společenství. Každou středu po celý rok se scházíme k oslavě Boha, modlíme se růženec, křížovou cestu, adventní nebo májovou pobožnost. Od letošního jara první středu v měsíci věnujeme adoraci Nejsvětější svátosti.

Jednou měsíčně, nejčastěji třetí středu v měsíci, slavíme mši sv. Do našich duší nám tato setkání, toto milé společenství s Bohem přináší opravdovou radost.

Léto nenápadně přešlo v podzim a na začátku listopadu nám vyzdobené hřbitovy osvětlené nespočtem svíček připomenou naše blízké zemřelé. Co světýlko,

to mnoho vzpomínek... Je milé vidět, že tato tradice stále žije.

26. 11. si letos připomínáme Červenou středu. I v Hnátnici jsme se k připomínce všech pronásledovaných pro víru přidali rozsvícením červených svíček na schodech vedoucích ke kostelu.

A už vstupujeme do krásného období přípravy na Vánoce, přichází advent. O první adventní neděli rozsvěcíme první svíčku na adventním věnci. Kromě domovů připravujeme i svá srdce a při našich pravidelných středečních setkáních se modlíme pobožnost: „Nemají místa“.

Letošní vánoční koncert se uskuteční 14.12. od 15 hodin. Milé chvíle se sváteční hudbou nám

zprostředkuje smíšený pěvecký sbor Fénix z Dolní Dobrouče pod vedením sbormistra Michaela Srba.

Také přijměte pozvání k návštěvě kostela v Hnátnici o Štědrém dni. Odpoledne od 15 do 16 hodin bude otevřeno, tradičně budeme mít možnost si odnést Betlémské světlo a strávit klidné chvíle v tichu vánočně vyzdobeného kostela. Kromě betléma a ozdobených smrků již bude v jesličkách odpočívat Jezulátko. Do stmívajícího se podvečera z věže kostela zazní koledy v podání Milana Felgera a Marka Boháče.

A od 22 hodin oslavíme narození Ježíška při půlnoční mši svatě.

Všem přeji hojnost Božích milostí a darů do každého dalšího dne.

Eliška Kovrzková

Vzpomínka na pana Milana Vyhnálka

Dne 18. října proběhlo v Hnátnici vzpomínkové setkání na zdejšího rodáka, pana Milana Vyhnálka, a to u příležitosti 100. výročí jeho narození.

Milan Vyhnálek byl podnikatel v oboru sýrařství, který v australské Tasmánii vybudoval největší sýrařskou firmu na jižní polokouli. V roce 1985 byl za své podnikatelské úspěchy vyhlášen **Mužem 20. století Tasmánie**.

Přestože většinu svého života prožil na druhé straně zeměkoule, na svoji rodnou zem nikdy nezapomněl. Svou rodnou obec Hnátnici štědře finančně podpořoval již od 80. let 20. století, kdy nechal mj. opravit křížovou cestu, zhotovit nové varhany a ještě „před revolucí“ nechal v kostele instalovat dva nové zvony s názvy „Austrálie – Hnátnice“ a „Sv. Petr a Pavel“. „Po revoluci“ pak zajistil mnoha českým studentům z vysokých zemědělských škol studijní pobyt na farmách v Austrálii, na Novém Zélandu i jinde ve světě.

V 90. letech v češtině publikoval knihu „Kde je tráva zelenější“, ve

ktelé líčí svoji životní cestu. Často bývá označován jako **Sýrařský král**.

Milan Vyhnálek pocházel z Hnátnice, kde měl po otci převzít hospodářství. Měl však jiné plány a navzdory počátečním protestům otce se rozhodl pro obor sýrařství, který vystudoval v Kroměříži. Sýrařství jej zcela nadchlo a již od mládí měl jasné vize, kam by chtěl směřovat.

Po politických změnách roku 1948 si však uvědomil, že své podnikatelské plány nebude moci realizovat ve své rodné zemi. Uprchl tedy ve svých 23 letech do Německa a poté do Austrálie, která právě v tomto období realizovala svůj velkolepý imigrační plán ve válkou zničené Evropě. Australská vláda zaplatila evropským migrantům lodní lístky pod podmínkou, že nově příchozí budou pracovat dva roky na místě, které jim vláda určí. Milan se tedy stal dřevorubcem, vynikal ale i jako fotograf, muzikant, krejčí a prodejce aut.

Jeho vize však byla jasná, chtěl vyrábět sýry, a navíc takové sýry, které Australané dosud neznali. Vytipoval si oblast, kde jsou vhodné podmínky pro chov mléčného skotu: severozápadní Tasmánie a na zelené louce zde vybudoval firmu, kterou z úcty k tehdejšímu československému výrobci sýrů Laktosu pojmenoval Lactos (dnes se jmenuje Lion), později i Lacrum. Australany, kteří v té době znali jen tavené sýry a čedar, postupně naučil mít rád i ementál, goudu, plíšňové sýry či romadur. Produkce sýrů rostla a navzdory tomu, že podnik dvakrát vyhořel, vždy se „zvedl z popela“ a postupně se stal největším producentem sýrů na jižní polokouli.

Protože jeho syn Milan neměl o práci v oboru zájem, prodal firmu Lactos francouzskému podnikateli. Roku 2006, ve svých 81 letech, se z Austrálie vrátil do svého rodného kraje a v roce 2013 zemřel v Ústí nad Orlicí. Lidé na něj vzpomínají jako na velice laskavého, optimistického vizionáře, velice pracovitého, přitom pokorného člověka. Čest jeho památce!

Aťka Snášelová

Doporučení pro lektory...

Pohyb v liturgickém prostoru

- Před příchodem do presbytáře se před oltářem důstojně a hluboce ukloníme.
- Přicházíme-li k ambonu přímo z levé strany kostela, oltáři se neukláníme.
- Z lavice vycházíme až po skončení úvodní modlitby (1. čt.), a až po skončení žalmu (2. čt.), na prosby až po Věřím v Boha.

Mluva na mikrofon

- Je nutné nejprve přizpůsobit své výšce mikrofon, nastavit jej proti ústům.
- Mluvit přímo, zblízka cca 3 cm.

Jak číst Boží slovo

- Čteme s vědomím Boží přítomnosti ve slovech Písma, s vědomím důstojnosti, která Mu náleží, tedy zřetelně, volnějším tempem, důkladně vyslovujeme, musí zaznít každá hláska i samohláska, bohoslužba slova je důležitou částí mše svaté.

· Text není třeba číst dramaticky, herecky, NAOPAK – čteme po smyslu, jednoduše, bez patosu, prostě...

· Je dobré mít kontakt s posluchačem.

· Začínáme slovy: „**Čtení z knihy...**“ nebo: „**Čtení z listu...**“. (Úvodní řádek před čtením se vynechává!)

· Zakončíme zvoláním: „**Slyšeli jsme slovo Boží.**“

· Pokud se **žalm** nezpívá, přednese ho od ambonu ten, kdo má 1. čtení.

· **Prosby** – po Věřím v Boha, máme možnost zařadit prosby, které se týkají něčeho aktuálního ve světě, v zemi, přimluvu za někoho...

· **Doporučení:** Pokud máš nedělní čtení, můžeš požádat někoho z farnosti, aby se zapojil také. (Neměl by číst vše pouze jeden člověk.)

Na pastorační radě již několikrát zaznělo, že bychom se znovu měli věnovat lektorům. Rychle padl návrh, aby se toho ujala Káťa Rýznarová, která v minulosti už naše lektory školila. Přinášíme tedy základní pravidla pro čtení při mši sv., na kterých jsme se dohodli a nechali si je schválit vystudovaným liturgikem.

Příprava na čtení

· Seznámíme se s textem dopředu. (Nedělní texty jsou např. v Katolickém týdeníku, na internetu či v aplikaci). Je potřeba textu porozumět!

· Ideálně si přečteme text nahlas.

Koncert Svatoignácké scholy Rytmig zaplnil dobroučský kostel...

Pohádka o napraveném skřítkovi

Kostel v Dolní Dobrouči je úžasné místo. Kromě naší kostelní myšky Efilíny tady žije mnoho tajemných a pohádkových bytostí, které se společně starají o to, aby nám všem bylo v kostele dobře.

A jedním z nich je skřítek Hromadílek.

Je to drobný, šedivý skřítek s kulatým bříškem, špičatou čepicí a očima jako korálky. Nikdo ho nikdy neviděl, ale každý ví, že tady je – protože když někdo v kostele něco ztratí, záhadně se to objeví zpět.

Ztracená čepice? - Bude ležet v lavici.

Zapomenuté brýle? - Vráti se do rukou majitele.

Klíče? - Cinkají v kapse, kam je člověk určitě předtím nedal.

Lidé si říkali, že je to zázrak. Ale byl to jen maličký skřítek Hromadílek, který měl srdce větší než zvonice. Byl pyšný na svou práci a lidé ho v duchu chválili, i když ho nikdy neviděli. Ale jak roky plynuly, Hromadílek začal být jiný. Jednoho dne našel krásný stříbrný prstýnek. Byl tak lesklý, tak jemný... a Hromadílek si řekl: „Tenhle si nechám. Určitě ho nikdo nebude postrádat. Mám přece tolik práce, zasloužím si odměnu!“

A tak to začalo. Prstýnek vedl k náušnici, náušnice k peněženke, peněženka k hodinkám.

DĚTSKÉ OKÉNKO

Hromadílek si budoval pokladnici pod oltářem, která se leskla jako královská komnata. Už nevracel nic. Jen si vše schovával, hladil a obdivoval. Ale čím víc měl, tím víc chtěl. Už nečekal až se něco ztratí – začal věci krást a schovávat sám. Lidé si povšimli, že už to v kostele není jako dřív, místo aby se jim věci vracely, ztrácely se čím dál víc. „Kde je ten starý dobrý duch kostela?“ ptali se. Ale Hromadílek byl příliš zaslepený svým pokladem, než aby slyšel.

A tak se z dobrého a poctivého skřítky stal zlý skřítek Hamižník. Přišel čas Dušiček a při mši měl pan farář krásné kázání o lidech, kteří zemřeli, a o tom že se za ně máme modlit a vzpomínat na ně. Jedna malá holčička jménem Anička se při tom usedavě rozplakala. Měla moc ráda svoji babičku, která nedávno zemřela, a navíc se jí ztratila jediná památka, kterou na ni měla – malý medailonek. Anička dál plakala tiše v lavici a šeptala: „Prosím, prosím, kéž by se mi medailonek vrátil... Je to jediné, co mi po babičce zbylo.“

Hromadílek ji slyšel. A něco v něm se pohnulo. Vzpomněl si, proč tu vlastně je. Vzpomněl si na radost, kterou cítil, když mohl pomoci. Pochopil, kým má skutečně být – ochráncem zapomenutého, strážcem ztraceného.

Když Anička vyšla z kostela, našla ztracený medailonek ve své kapse.

Od toho dne začal Hromadílek vše vracet. Pomalu, potichu, s pokorou. Lidé si opět začali všimnout, že se jejich věci záhadně objevují. A kostel znovu získal svou pověst místa, kde se nic neztratí navždy.

A tak když dnes něco ztratíte v kostele, nebojte se. Určitě tam čeká malý dobrý skřítek Hromadílek, který vám to rád a s láskou vrátí.

Antonín Matyáš

Úkol pro děti:

Nakresli sám, jak si představuješ skřítky Hromadílka a obrázek přines Radce Blajdové do 21. 12. 2025. Obrázky vystavíme a odměníme!

Oslava dožínek a farní den

V neděli 21. září jsme v naší farnosti slavili dožínky. Družičky přišly oblečené v místních krojích a v obětním průvodu přinesly dary z letošní úrody. Slavnosti se zúčastnili také potomci dobroučských rodáků, kteří žijí v USA. Jeden ze sourozenců - Robert Subart je dokonce farmářem na rodinném ranči v Severní Dakotě.

Tito milí hosté se s námi zúčastnili také farního dne, kde se postupně

vyfotili se všemi, kteří nesou příjmení předků z jejich rodokmenu, a nakonec jsme jim zazpívali písničku: "To bylo v Dakotě po vejplatě..." Odpoledne se na farní zahradě konal koncert Lovesong Orchestra, kde jsme si užili jeden z posledních letních dnů..

Foto na obálce

Závěr koncertu Svatoignácké scholy Rytmig.

Zprávičky dobroučské farnosti Čtvrtletník

Uzávěrka příštího čísla **1. 2. 2026**

Pro potřebu farnosti vydává
Římskokatolická farnost Dolní Dobrouč,
561 02 Dolní Dobrouč 1,
IČ: 47503092
Bankovní spojení: 125743502/0300

Redakce: Radka Blajdová, P. Pavel
Mistr, Mirek Grygarčík, Jiří Jakubec,
Antonín Matyáš, Zdeňka Špinlerová
Korektury: Iva Špinlerová

Foto: Martin Rýznar, Radka Blajdová,
Pavel Mistr

Doporučená cena: **50 Kč**